

ПРОЕКТНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ УКРАЇНИ

Сучасні громадські організації України накопичили значний досвід вирішення соціальних проблем через використання сучасних методів проектної діяльності, які широко застосовують в громадських організаціях усіх країн світу. Їх успіх багато в чому обумовлений специфічним ставленням цих організацій до ресурсів і, в першу чергу, до фінансів. Перед тим, як витратити гроші, організація проводить якісний аналіз ефективності їхнього використання. При цьому, важливо, що громадські організації не володіють фінансовими активами: вони лише розпоряджаються тим, що їм довірили спонсори. Принципова відмінність громадської організації від державної установи полягає в тому, що вона починає діяти, виходячи із прагнення задоволення потреб, а не від організаційної структури. У зв'язку із цим роль професійного керування організацією й, зокрема, її ресурсами, значно зростає.

Ресурсами НУО є люди, фінанси, цінності, можливості, запаси, джерела засобів і доходу, інформація. Процес перетворення їх у результати має місце не тільки у виробничих організаціях та в організаціях сфери обслуговування, але й у некомерційних об'єднаннях, до яких відносяться неурядові організації. Відомо, що менеджмент передбачає планування, регулювання й контроль для досягнення цілей та збереження організації [1].

У проектах, котрі реалізуються неприбутковими організаціями, існує специфіка у відборі головних учасників проекту. Ініціатором, зазвичай, є сама громадська організація. Замовник висуває вимоги щодо кінцевого результату.

Проект громадської організації фінансується, як правило, за рахунок спонсорських коштів. Керівник проекту координує дії учасників та персоналу.

Проект завжди розпочинається з оцінки загальних потреб місцевого соціуму та вибору окремих проблем, на вирішення яких проект спрямовується. Вибір проблеми має узгоджуватися не лише з потребами місцевої громади, але й з можливостями самої організації. З формулювання проблеми й загальної стратегії проекту витікають його конкретні завдання, які слід розуміти як досягнення, результат, котрий одержується по завершенні проекту [2].

Метою всіх проектів, які реалізуються громадськими організаціями, є розробка заходів стимулювання позитивних змін в соціальному оточенні. Цієї мети можна досягти через вирішення локальних завдань різного рівня, саме тому після визначення проблеми проекту вкрай важливо встановити його цілі та масштаби шляхом пошуку такого комплексу заходів, який мав би шанси підвищити рівень життя людей, що знаходяться у сфері дії проекту.

Уся організаційна діяльність щодо проектів всередині неурядової організації проходить чотири етапи: з'ясування всіх питань, що потребують узгодження із законами, до початку проекту; етап планування, практичного здійснення через проектну групу та використання результатів проекту. Вирішення проблем даним методом відбувається у 7 етапів: аналізу ринку, ризику, потреб, проблем та ймовірності успіху проекту (Feasibility Study); планування загальних принципів його здійснення, визначення вихідних даних для планування проектної діяльності та планування різних функцій у проекті; планування та визначення економічності проекту та його ефективності.

В практиці проектного управління сучасних НУО варто говорити про важливість правильно організованої інформаційно-комунікативної діяльності, оскільки результативність діяльності громадської організації визначається безперервним інформаційним зв'язком не лише з органами влади, а й клієнтами, ЗМІ, бізнес-структурами, а також неурядовими організаціями-партнерами [1].

Ведуча роль інформаційного потенціалу НУО при стратегічному плануванні спирається на аналітичну інформацію, що відображає реальні умови та ресурсні можливості організації. Ефективний менеджмент орієнтує діяльність сучасної громадської організації на задоволення потреб громадян та створює умови для її стабільного розвитку. Збір та аналіз інформації, яка дозволяє розробити ряд конкретних заходів щодо досягнення очікуваної ефективності в процесі реалізації проектної діяльності включає також прогнозування можливої ефективності організації [3].

Практика співробітництва НУО з місцевими органами влади набуває все більш широкого розмаху в Україні і є досить плідною: в деяких регіонах з місцевих бюджетів виділяють частину фінансових засобів, призначених для впровадження соціальних програм, громадським організаціям, що реалізують проекти, спрямовані на підтримку соціально незахищених верств населення. Важливими аргументами в захист державної підтримки, при цьому, є наступні можливості: вплив громадськості на політику місцевої влади, об'єднання ресурсів з метою досягненні загальної мети, формування в представників місцевої влади поваги до організацій третього сектору та своєчасне вирішення місцевих проблем.

Правильна організація інформаційного обміну НУО із провідними структурами – органами державного апарату, клієнтами, засобами масової інформації, бізнес-структурами, а також неурядовими організаціями-партнерами стає необхідною умовою при вирішенні соціальних проблем на локальному рівні. Так як: якісна інформація відбиває всю розмаїтість життя громади: її інтереси, проблеми, шляхи розвитку місцевого співтовариства. Завдяки інформації кожен громадянин має можливість відчувати свою приналежність до громади й відповідальність за її благополуччя; шляхом її осягнення ними освоюється соціальний досвід, адже інформація спонукає людей до активної участі в соціальних перетвореннях. Таким чином здійснюється інформаційне забезпечення громадських ініціатив вітчизняних неурядових організацій.

Висновки. На сьогоднішньому етапі розвитку суспільства неурядові організації стали значним важелем контролю з боку громадянського суспільства за діяльністю органів державної влади: саме їм належить виняткова місія щодо впливу на громадську свідомість та культуру громадян. Це, в свою чергу, передбачає усвідомлення та активну реалізацію ними своєї громадянської позиції; контроль за діями органів державної влади та місцевого самоврядування; усвідомлення необхідності правомірної поведінки й дотримання правових норм; вміння знаходити, адекватно оцінювати інформацію та вміло цілеспрямовано використовувати її.

Література:

1. Губіліт І., Зеленьок Н. Посібник лідера [Текст]: метод. посібн. Вид. друге. Львів. 2011. 164 с.
2. Трілленберг В. Проектний менеджмент. Тернопіль: Економічна думка. 2001. 195 с.
3. Чотири кроки до успіху [Текст]: посібник для менеджера неурядових організацій «Голос громадськості». «Каунтерпарт». К: «МАКАР», 2005. 248 с.
4. Азарова, Т.В., Абрамов Л.К. Менеджмент неприбуткової організації. Кіровоград: ЦПТІ. 2003. 128 с.